

**Jubilæum Sæculare Ecclesiæ Catholicæ Per Septendecim
Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala**

Per Septendecim Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala ; Ex Annalibus
Ecclesiasticis collectum Pro Xenio Oblatum Academicæ Sodalitati
Dominorum B. Mariæ Virginis Annunciatæ Herbipoli, Anno ...

Herbipoli, 1700

Decas X. Ab anno Christi 590. ad 600.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64756](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64756)

tis munit & ornat Ecclesiam, præsertim moribus Sacerdotum illibatis eorumq; cælibatu sine macula fervando: unde Novatores velut aranæ venenum pessimum abominabilis calumniæ confecerunt, dum ex conficta ab aliquo imperito defensore conjugii Clericorum Epistola nomine S. Udalrici Augustani Episcopi ad Nicolaum Papam mentiuntur cùm aliquando Gregorius uxores Clero suo decreto ademisset, & paulò post jussisset ex piscina sua pisces capi, Piscatores sex millia capitum infantium suffocatorum reperisse, & cum eana cædem intelligeret Pontifex, ex occultis fornicationibus Sacerdotum natam esse, continuò, illud suum decretum revocasse: hæc dum jactant heterodoxi ostendunt se mentem quoque cum fide perdidisse.

Agilulphus Rex Longobardorum per uxorem suam Theolindam ad Catholicam fidem conversus & in baptismo Paulus vocatus, totâ ferè potitur Italiâ, Româ & Ravennâ exceptis.

Fuisse his temporibus in usu ut in solenni dedicatione Ecclesiarum fierent agapes in quibus pauperes epularentur, patet ex Epistola Gregorii ad Petrum Diaconum scripta pro dedicatione Oratorii S. Mariæ

celebranda. Pro qua dare jubet ad erogandum pauperibus *in auro solidos decem, vini amphoras triginta, annonæ modios ducentos, olei oreas duas, verveces duodecim, gallinas centum.*

✱(592.)✱ S. Gregorius providet negotiis Ecclesiæ totius orbis, & Mauritio Imperatori renovare volenti legem illam Juliani Apostatæ, ne quis miles nondum expleto militiæ tempore fieret monachus ita prudenter & fortiter se opponit, ut neque Cæsari quicquam, neque Deo detraxerit.

Tunica S. Joannis Evangelistæ Romana perlata multis miraculis clarescit, siccitatis tempore pro pluvia & tempore inundationis pro siccitate impetranda publice exponi solita.

✱(593.)✱ S. Gregorius Papa scribit hoc anno suos Dialogos interlocutore Petro Diacono, quem a pueritia sibi amicitiae usu intimum habuit, & in solitudinem illam secum assumpsit, in qua scribendi occasionem nactus est.

Discolæ duæ moniales Regiæ Chrotildis filia Chariberti Regis, & Basina filia Chilperici sub S. Radegunde Regina Professæ in Monasterio Pictaviensi magnas turbas excitant, mortuâ namq; Radegunde
jugum

jugum Leuboveræ Abbatissæ excusserunt, in ipsam ac Episcopos per sceleratos suos satellites sævientes, quare excommunicatæ sunt, pluribus hæc super insolentia Synodis habitis: & Basina quidem veniam tandem petiit, & Abbatissæ se subjecit, Crotildis autem obtentâ communionem extra monasterium vixit indigna cæteris virginibus adnumerari.

Cajanus sive Chaganus Hunnorum Rex in Thraciam irrupit, & virtute ac armis Prisci Ducis à Mauricio cum exercitu missi repellitur.

Hoc anno tunica Salvatoris nostri JESU Christi in Zaphat non longè ab Hierosoly- ma confessione Simeonis Judæi inventâ & in eandem civitatem translata à Gregorio, Thoma & Joanne Patriarchis Antiocheno, Hierosolymitano, & Constantino- politano, ac publicæ venerationi expo- sita est.

✠(594.)✠ Anastasius Sinaita sedi Antiochenæ post obitum Gregorii restituitur.

Constantia uxor Imp. Mauricii petiit à S. Gregorio caput S. Pauli Apostoli collocandum in ecclesia, quam ædificavit, quod Pontifex negavit, veritus miracula in reliquiarum translatione fieri solita. Polli-

citus tamen est quid de catenis, quibus vinc-tus fuerat S. Paulus: ex quibus, cum quotidie aliquid limâ abradereretur, non imminuebantur tamen, factæ quodammodo ex tanti viri contactu immortales.

(595.) Gregorius Papa repressit audaciam Joannis Jejunatoris, qui se Oecumenicum nominare ausus erat: quod dicere, asseruit Pontifex, idem esse, ac fidem perdere.

Agilulphus Longobardorum Rex agrum Romanum scdè vastavit, quia exercitus Romanus Longobardis urbem eriperat. Petiit igitur Gregorius à Mauritio, ut pacem cum Agilulpho componeret. Sed Mauritius id Gregorii simplicitati adscripsit: factum tamen est precibus Gregorii, ut Roma tunc intacta servaretur, & Pontifex suis viribus irrideret potentiam Longobardorum.

S. Gregorius, ut Anglos ad fidem converteret, multos ex Anglis adolescentes emi curavit, qui in monasteriis instituerentur, quos propter dignitatem & elegantiam vultûs ad id muneris magis idoneos aliquando futuros judicabat, Angelis quàm hominibus similiore.

Excitatus hoc anno in Gallia per prævum dæmonem homo quidam Bituricensis,

sis, qui dum in sylva ligna cæderet, diaboli nequitiâ muscarum agmine circumfessus, indeque amens redditus, biennio propinquas urbes pervagatus est, ac demum Arelatensem ac Gabelitanam regiones adiit, ibique indutus pellibus quasi religiosus, & acceptâ a dæmone vaticinandi atque sanandi potestate, Christum se esse dixit, assumptâ secum quadam muliere, quam Mariam vocabat, cumque jam ingens multitudo eum sequeretur, Episcopis, qui eum adorare despiciebant, minas & vim facere intentabat; adversus quem Aurelius Episcopus vellavenfis strenuos viros emisit, qui Pseudo-Christum in medio suorum, quibus ambiebatur, confoderunt; Maria autem suppliciiis supposita omnes ejus præstigias manifestavit.

✠(596.) Mortuo Joanne Jejunatore Episc. Constantin. hypocritæ tumidissimo successit in sede vir optimus Cyriacus, qui Gregorio Pontifici Romano statim se submitit ex nominibus suis titulo Oecumenici à Gregorio prius expuncto.

Damnatus est error eorum qui putabant Christum ad inferos descendentem omnes qui eum confessi essent, liberâsse.

Augustinus mittitur cum sociis in Angliam, & despondens animum, reversusque

Romam iterum remittitur à Pontifice ad negotium tam arduum præclarè animatus.

✽(597.)✽ S. Augustinus cum sociis ab Edilberto Anglorum Rege in ejus metropoli Doroverna, postea Cantuaria dicta, benignè exceptus est. Rem Christianam mirificè promovente Berthâ ex regio Francorum sanguine Christianâ, Rex convertitur, & in die natali Christi decem millia sacris aquis eluuntur. Et sic sanctus Augustinus jam antea factus à Gregorio Episcopus luculentum gregem sortitus est.

✽(598.)✽ Fœdus cum Longobardis ad tempus cuditur, Gregorio sollicitè per Episcopos suos invigilante, ne fœdifragi homines fide datâ abuterentur.

Guntheramnus Francorum Rex piissimè moritur relictâ unâ filiâ Clotilde, & adoptato Childeberdo, qui à Brunehilde matre instigatus, statim bello Clotarium I. tutore suo destitutum oppetiit; sed callidè obstitit Fredegundis, hæc enim in exercitu portavit filium suum, eumque Francis ostentavit, tam aptâ oratione, ut pro puero mori non dubitarent.

Celebris hoc tempore miraculis & sanctitate vitæ Theodorus Siceota ex monacho factus Episcopus Anastasiopol. cum à suis odio se haberi videret, à Cyriaco Constantin-

Constantinop. & Mauritio dimissionem & reditum ad monasterium obtinuit, postquam filium Imperatoris à lepra sanasset.

Monasterio Classensi in diœcesi Ravennate constituto, hoc anno Gregorius privilegia varia concessit, occasione vexationis ab Episcop. eorum locorum inflictæ; similem causam alia quoque monasteria, quæ ab Episcopis supprimi cœpta, à successoribus Pontificibus privilegiis munita & vallata sunt.

Multa fiunt miracula per oleum S. Crucis, erat ille liquor ex ligno S. Crucis Hierosolyma Constantinopolim translato sub Heraclio è nodis illius ligni transfudans.

✽(599.)✽ Reccaredus Rex Hispaniæ & Gregorius Papa mutuis se muneribus & legationibus honorant.

S. Gregorius podagrâ laborare cœpit, iisdemque doloribus confictantem S. Leandrum Hispalensem Episcopum missis litteris consolatur. Unde meritò redarguendi sunt, qui voluptuosos ex podagræ doloribus redarguere audent, siquidem copiosus confici posset catalogus illustrium sanctitate virorum, qui hoc malo cum S. Gregorio confixi fuerunt quo ab hac tempore ferè semper lectulo affixus in infirmo corpore valere sanam mentem sapienter ostendit.

Mor-

Mortuus est Childebrandus Austrasie Rex & hæres Guntheramni unâ cum uxore Fateuba non absque suspitione veneni à Brunehilde propinati: hujus sub tutela relictum est regnum Theodorico & Theodeberto: & sic Franciæ universæ regnum duabus non tam fœminis, quam furis mortalibus subiectum fuit Brunehildi, & Fredegundi, quæ postrema non diu superstes vixit, graves scelerum pœnas in altera vita deponitura.

✱(600.)✱ Slavini barbari Palabundi pervadunt Istriam, Italiam quoque tentantes. Gajanus, autem Avarum Rex Forum-Julii insidiis Romildæ Agilulphi Ducis relictæ cepit & combussit. Romildam verò dignâ impudicitiae ejus pœnâ afficiens publicè palo infixit, quòd spe Regiarum nuptiarum civitatem prodidisset: cujus filiae matri multùm dissimiles, ne ab Avaribus contaminarentur, crudorum pullo- rum carnes sibi inter mamillas sub fascia posuerunt, quibus ex calore putrefactis, ejusmodi fœtorem Avares naturalem esse opinantes abstinerunt. Eadem verò venundatæ per diversas regiones tandem castitatis coronam receperunt, una Alemannorum Regi, altera Bojariorum Principi nupta.

Cha-

Chaganus cum S. Alexandri Martyris templum incendisset, & reliquias contumeliosè tractâisset, inguinariâ lue ita mox punitus est ut uno eodemque die septem ejus filii & magna pars exercitus extinguerentur. Facinus autem planè fœdum & luendum Mauritius tunc temporis commisit. Cum enim Chaganus obtulisset Mauritio singulos captivos uno nummo postea quatuor siliquis redimendos sordidus Imperator hanc conditionem recusavit, quo exacerbatus Chaganus magno numero omnes captivos interemit: propter quod facinus gravibus pœnis Deo vindice postmodum Mauritius punitus est.

Instituta est posthæc legatio ab exercitu Persico ad Mauritium, contra Priscum Ducem, in qua cum Phocas decurio paulò liberius Imperatorem alloqueretur ab uno Patriciorum alapâ percussus est, evulsâ etiam barbâ, quæ ignominia multas turbas & ipsi Phoco imperium peperit.

HÆRESIS PETRI APAMEENSIS.

*P*seudo-propheta hic tantâ furebat dementiâ adversus Sanctos, ut bruta sua fulmina anathematis in eos palam vibraret. Eorum imagines exosus prorsus abolevit, sacrilegè confregit & combussit. Sanctorum nomina ex ecclesie tabulis erasit. Hominum religiosorum Deo
sacra

sacra domicilia, vi effracta, caesis, captis, fugatisque incolis meretriculis replevit, & castimonie templa in scortorum fornices commutavit.

HÆRESIS MONOTHELITARUM,
MONOPHYSITARUM, ÆGYPTIORUM,
& SCHEMATICORUM.

DE Tritheitarum somnijs emerfit hæc prodigiosa secta. Licet enim Philoponus assereret, in Christo duas naturas unitas, negavit tamen per unionem eas duas stare, sed in unam misceri assererat. Unde Monophysitæ, nec non Monothelitæ sunt appellati, eoquod unicam in Christo voluntatem admitterent, qui etiam teste S. Damasceno Ægyptij & Schematici appellati sunt.

HÆRESIS BARSANIANORUM,
Sive
SEMIDALITARUM.

HI Principe Barsanio quodam Gajanitarum & Theodosianorum deliria additis novis profitebantur. Similam eis, quæ à Dioscori discipulis afferebatur, admiscebant, eamque summo digito apponebant, & farinam tritici degustabant, idque pro sacrificio probabant. Neque publicè eorum oblatio fiebat, sed Dioscori symbolis relictis similæ tantum admiscebant, quantum esset consumptum, idque ipsis in communione parte numerabatur.

HÆRE.

HÆRESIS TETRADITARUM.

Conveniunt in omnibus cum Severianis & Severitis.

HÆRESIS CHRISTOLITARUM.

Hi Christum corpore & animâ apud inferos relictis, Divinitate solâ in cœlos ascendisse somniabant; ex qua Christi dissolutione Cyrinolarum nomen sunt sortiti.

HÆRESIS CONONITARUM.

Horum Dux Conon Archiepiscopus Alexandrinus è Severianorum, Theodosianorum, Tritheitarum erroribus suam chimeram conflavit.

HÆRESIS CONTOBABBITARUM.

Hæc Secta trahit suum nomen à loco, in quo nata est, cujus proprium erat nullum Episcopum habere: quam Anarchiam multi ex novatoribus hodie dum imitantur.

SÆ-